

J. R. ...

5 gr



Odbitka ze Sprawozdań z posiedzeń Towarzystwa
Naukowego Warszawskiego XXV 1932. Wydział IV.
Comptes Rendus des séances de la Société des Sciences
et des lettres de Varsovie XXV 1932. Classe IV.

S. 1222

Jerzy Wiszniewski.

Wrotki piaszczystych brzegów jeziora Wigierskiego.

Przedstawił K. Białaszewicz dn. 21 stycznia 1932 r.

Les rotifères des bords sablonneux du lac de Wigry.

Mémoire présenté par M. K. Białaszewicz dans la séance du 21 Janvier 1932.

Doniesienie tymczasowe — Note préliminaire.

Streszczenie.

Notatka zawiera tymczasowe zestawienie wyników systematycznych poszukiwań, przeprowadzonych w lecie 1931 r. nad fauną wrotków, zamieszkujących piaszczyste brzegi jeziora Wigierskiego. Wąskie pasmo piasków wilgotnych, leżących tuż nad linią wody i zalewanych w okresach wysokiego stanu jeziora — okazało się obficie zamieszkałym przez bogaty zespół mikroorganizmów, z pośród których grupa wrotków była przedmiotem poniżej omówionych badań. Środowisko to, tak napozór niedogodne dla rozwoju bogatszego życia, przedstawia odrębne i ciekawe warunki ekologiczne, które będą przedmiotem późniejszego opracowania. Dotychczasowe poszukiwania zdają się wskazywać, że wrotki zamieszkujące piaski nadbrzeżne tworzą swoisty zespół, złożony z dość licznych i ciekawych pod względem systematycznym form. Wiele z nich jest prawdopodobnie ściślej związanych z tym właśnie biotopem i jeśli nawet dokładniejsze poszukiwania stwierdziłyby, że gatunki te występują i w innych środowiskach, to jednak już obecnie zdaje się nie ulegać wątpliwości, że niektóre z nich tam właśnie znajdują optymalne warunki dla swego rozwoju. Wskazywałby na to fakt znalezienia w środowisku piaskowem 8 nowych form, z których jedna reprezentuje nowy rodzaj, 5 — nowe gatunki i 1 — nową odmianę. Ponadto trzeba podkreślić, że niektóre gatunki, np. *Lecane*

Opłodo
S-2173
15 9 49

scobis lub *Diurella taurocephala*, dotychczas znane były w pojedynczych okazach, podczas gdy w piaskach nadbrzeżnych Wigier stanowią dominujący składnik fauny wraz z gatunkami nowo odkrytymi, występującymi w znacznej liczbie okazów. Wreszcie jest rzeczą charakterystyczną, że w piaskach zostały znalezione samce 8 gatunków i to niektóre w stosunkowo dużej ilości egzemplarzy, co też przemawiałoby za przypuszczeniem, że gatunki te cały swój cykl rozwojowy odbywają w tem środowisku.

Materiał zbadany pochodzi przedewszystkiem z jeziora Wigry (19 stanowisk). Prócz tego zostało przejranych po kilka próbek z pobrażonych następujących jezior suwalskich: Białe Wigierskie, Staw, Perty, Dowcień, Blizna, Busznica, Okmin i Hańcza. Kilkanaście próbek pochodzi z takiej samej piaszczystej strefy rzeki Bug pod miejscowością Fronołów (okolice Siedlec).

W notatce podany został spis 57 form wrotków. Oprócz 8 form nowo opisanych, lista ta zawiera 15 gatunków dotąd na ziemiach polskich nieznanymi.

W dalszym ciągu notatki podane są krótkie dżagnozy nowych gatunków, nieznanymi dotychczas samców i uwagi dotyczące morfologii kilku form rzadszych.

Stacja Hydrobiologiczna na Wigrach
Instytutu im. Nenckiego przy T. N. W.